

Ferit Edgü: ÇEVİRMEN

Textmaterial zur Methode „Kurzgeschichte übersetzen“

von Sabine Adatepe

Çok kitap çevirdim, diyor, nice kitap çevirdim, diyor, birçok yazardan, birçok dilden, yazınsal, kuramsal, estetik, günlük, mektup... Çevirdiklerimin tümünü anladığımı ya da benimsediğimi söyleyemem, uğraşım gereği çevirdim onları, diyelim ki ekmek parası için.

Bir gün, çevirdiğim kitaplardan birinde şöyle bir cümleyle karşılaştım (olduğu gibi çeviriyorum): “Beni bir başka dile çevirmek isteyen sen, sözcükleri evirip çevirme, ne anlıyorsan kendi dilinde onu yaz, ama bunu yaparken yalnız sözcüklerle yetinme.”

Başka bir açıklama yoktu.

Düşündüm: Sözcüklerle yetinmezsem, neyle yetinecektim? Sözcüklerin gerisinde ya da ötesinde ne var? Ne olabilir? Çevirdiğim bir şiir bile değildi. Romandı. Ya da roman gibi bir şey.

Bana bu çeviriyi öneren yayımcıya kitabı geri verdim.

Hiç şaşmadı buna.

Biliyorum, dedi. Sizden önce de birçok ünlü çevirmen getirip masama attılar bu kitabı. Oysa, oldukça açık bir dili var. Çevirisi kolay.

Piposundan bir duman çektikten sonra sordu: Peki hangi yazarı, hangi kitabı çevirmek isterdiniz?

Hiçbir kitabı, dedim ona.

Ve ilk kez kendimi (uğraşımı bir kalemde yitirmiş olmama karşın) bir tüy denli hafif, bir... bir... bir bilmiyorum ne kadar özgür duydum.

(Kaynakça: “Çiğlık”, Ada Yayınları, İstanbul 1982, s. 82.)